

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (Ο.Δ.Π.Τ.Ε.)

Γεωπονικό Πανεπιστήμιο, Ιερά Οδός 75, Αθήνα 11855 | www.odpte.gr | odptegr@gmail.com

Τοποθέτηση της Προέδρου της ΟΔΠΤΕ στην 95^η Σύνοδο των Πρυτάνεων, 15 – 18 Δεκέμβρη 2020

Ευχαριστούμε για την πρόσκληση.

Θα ξεκινήσω από την πολύ σοβαρή εξέλιξη που έχουμε στα Πανεπιστήμια, το ζήτημα της πανεπιστημιακής αστυνομίας, την οποία έχει εξαγγείλει η κυβέρνηση και βιάζεται να υλοποιήσει.

Ήδη από τις πρώτες εξαγγελίες του Υπουργείου Παιδείας, ως Ομοσπονδία Διοικητικών Υπαλλήλων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης καταδικάσαμε τη δημιουργία αστυνομικού σώματος στα Πανεπιστήμια, την εγκατάσταση καμερών παρακολούθησης και καρτών εισόδου και την αυστηροποίηση του νομικού πλαισίου για ποινικές διώξεις και πειθαρχικά παραπτώματα εντός των ιδρυμάτων.

Μέχρι πριν μερικούς μήνες, η κυβέρνηση προχώρησε στην κατάργηση του ασύλου με το επιχείρημα ότι το άσυλο ήταν αυτό που μετέτρεπε τα πανεπιστήμια σε "κέντρα ανομίας" και άρα η κατάργησή τους, θα οδηγούσε στην αρμονική και απρόσκοπτη λειτουργία της διδασκαλίας και της έρευνας. Τώρα η κυβέρνηση προχωράει στο επόμενο βήμα, χρηματοδοτεί την αστυνομοκρατία και την καταστολή μέσα στα ιδρύματα. Αξιοποιεί τη συγκυρία των περιοριστικών μέτρων της πανδημίας προσβλέποντας σε ελαχιστοποίηση των αντιδράσεων από φοιτητές και εργαζόμενους στα πανεπιστήμια. Σε μία περίοδο που είναι φανερές όσο ποτέ, οι χρόνιες ελλείψεις και οι αυξημένες ανάγκες των Πανεπιστημίων, η κυβέρνηση επιλέγει να χρηματοδοτήσει δράσεις ξένες προς τις πραγματικές ανάγκες και εχθρικές για τη διεκδίκησή τους. Προφανώς και χρειάζεται επιπλέον μόνιμο προσωπικό φύλαξης που θα ενισχύσει το υπάρχον με τις ισχύουσες αρμοδιότητες και αντίστοιχα ενίσχυση των υποδομών. Η πρόταση της κυβέρνησης δεν έχει σχέση με αυτό.

Θεωρούμε ότι η επιλογή αυτή δεν είναι ανεξάρτητη από το νέο νόμο πλαίσιο που ετοιμάζει η κυβέρνηση, και βέβαια όπως προκύπτει και από τις κατευθύνσεις της Επιτροπής Πισσαρίδη, που έρχεται να συνδέσει, σε συνέχεια μιας σειράς νομοθετημάτων και αυτής και των προηγούμενων κυβερνήσεων, ακόμα πιο οργανικά τα πανεπιστήμια με την επιχειρηματική δράση. Επειδή, λοιπόν, γνωρίζουν ότι ακριβώς η όλο και πιο βαθιά λειτουργία των ιδρυμάτων με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια θα έχει ακόμα περισσότερες αρνητικές επιπτώσεις σε παροχές και δικαιώματα φοιτητών και εργαζομένων και κατά συνέπεια θα προκαλέσει αντιδράσεις, θέλουν να προλάβουν τις αγωνιστικές διεκδικήσεις.

Επιπλέον, θεωρούμε ότι είναι πραγματική πρόκληση, η κυβέρνηση να διαθέτει δεκάδες εκ. ευρώ για να τοποθετηθούν κάμερες και συστήματα ασφαλείας και για άμεσες προσλήψεις πάνω από 1000 αστυνομικών για τα ιδρύματα, την ώρα που οποιοδήποτε αίτημα προσωπικού των ιδρυμάτων και φοιτητών προσκρούει στο γνωστό “δεν υπάρχουν χρήματα”;

- Αυτή είναι η επωδός όλο το διάστημα της πανδημίας: Δεν υπάρχουν χρήματα για ουσιαστικά μέτρα προστασίας της υγείας φοιτητών κι εργαζομένων και στήριξης της ομαλής διεξαγωγής της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η πραγματικότητα που βιώνουμε στα εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι σε αρκετές περιπτώσεις απόκρυψη κρουσμάτων, πλημμελή μέσα προστασίας, καμία οικονομική πρόβλεψη για επαναλαμβανόμενα δωρεάν τεστ για το προσωπικό και τους φοιτητές.

- Αυτή είναι η επωδός και όταν ζητάμε την ενίσχυση της κρατικής χρηματοδότησης των ιδρυμάτων, ώστε να μπορούν να καλύψουν τις λειτουργικές, εκπαιδευτικές, ερευνητικές ανάγκες τους. Οι προϋπολογισμοί των ιδρυμάτων για το 2021 είναι σημαντικά μειωμένοι, ενώ η έκτακτη χρηματοδότηση γίνεται τελευταία στιγμή, με αποτέλεσμα τα ιδρύματα να μην μπορούν να την απορροφήσουν. Δυστυχώς, η συνεχής υποχρηματοδότηση δένεται με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο (χαρακτηριστική η σύνδεση της χρηματοδότησης με την αξιολόγηση) και με αυτό που ετοιμάζεται και επί της ουσίας ωθεί τα πανεπιστήμια στην αναζήτηση λύσεων αυτοχρηματοδότησης (προσέλκυση χορηγών και επενδυτών, δίδακτρα, ακόμα και σε προπτυχιακά, συνολικά ιδιωτικοοικονομική λειτουργία). Τελικά, υποτάσσονται όλες οι πτυχές λειτουργίας στους όρους ανταγωνιστικότητας και οικονομικής αποδοτικότητας.

- Αυτή είναι και η επωδός όταν ζητάμε μόνιμες προσλήψεις σε διοικητικό και εκπαιδευτικό προσωπικό. Η υποστελέχωση των ιδρυμάτων αγγίζει το 50%. Είμαστε οι μισοί διοικητικοί υπάλληλοι απ’ ότι 10 χρόνια πριν. Πολλές αρμοδιότητες παραδίδονται σε εργολάβους. Υπάρχουν χιλιάδες συμβασιούχοι, που δουλεύουν 10, 15, 20 χρόνια, καλύπτουν ανάγκες σε όλες τις πλευρές της λειτουργίας των πανεπιστημίων, με χειρότερους όρους εργασίας και παρά τις σοβαρές ελλείψεις σε προσωπικό, δεν προχωρά σε μετατροπή των συμβάσεων τους σε αορίστου.

- Δε δίνονται χρήματα ούτε για την ενίσχυση και εκσυγχρονισμό των υποδομών (χώροι εργασίας, αμφιθέατρα, εργαστήρια κ.α.) και της φοιτητική μέριμνας. Η φοιτητική μέριμνα μάλιστα, όπως αποτυπώνεται και στην έκθεση Πισσαρίδη, αποτελεί βασικό στόχο περαιτέρω περικοπής των δημόσιων δαπανών και ανοίγματος νέων επενδυτικών πεδίων (παράδοση των εστιών στους ιδιώτες και εργολάβους, δάνεια για τους φοιτητές που θα χρωστούν και θα αποπληρώνουν για τον υπόλοιπο βίο τους, ακόμα και μεταχειρισμένα συγγράμματα (!) για να ελαττωθούν τα... περιττά έξοδα).

Άλλη πλευρά των σχεδιασμών και αυτής της κυβέρνησης για την ανώτατη εκπαίδευση είναι η εκ νέου αναδιάταξη των ιδρυμάτων στην επικράτεια. Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι δεν προλαβαίνουμε να παρακολουθήσουμε τη γεωγραφική κατανομή των Ανώτατων Ιδρυμάτων, καθώς χρόνο με το χρόνο αλλάζουν, κλείνουν, συγχωνεύονται, μετονομάζονται. Συγκεκριμένα, προτείνεται η ίδρυση τριετών Σχολών, που τις ονομάζει «Σχολές ή Πανεπιστήμια Εφαρμογών», για όσους αδυνατούν να ολοκληρώσουν τις πανεπιστημιακές σπουδές. Επανερχονται δηλαδή τα ΤΕΙ, αλλά ακόμα πιο υποβαθμισμένα, αφού οι σπουδές σε αυτά μετατρέπονται σε προγράμματα κατάρτισης. Όμως, ακόμα, ταλανίζουν τους εργαζόμενους και τους φοιτητές, οι σοβαρές δυσλειτουργίες που προέκυψαν από τις προηγούμενες αναδιατάξεις, τις συγχωνεύσεις και σε επίπεδο εύρυθμης λειτουργίας των διοικητικών διαδικασιών, και σε επίπεδο εργασιακών όρων των συναδέλφων στα ιδρύματα που συγχωνεύτηκαν (σοβαρό ζήτημα ας πούμε είναι οι μετακινήσεις ακόμα και από πόλη σε πόλη, οι αλλαγές στο αντικείμενο εργασίας κ.α.) και όσον αφορά στην ίδια την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Είναι ξεκάθαρο για τους διοικητικούς υπαλλήλους των πανεπιστημίων ότι τα πανεπιστήμια δεν έχουν ανάγκη από μηχανισμούς καταστολής, έχουν ανάγκη από επαρκές προσωπικό, αποκλειστικά κρατική χρηματοδότηση στο ύψος των πραγματικών αναγκών υποδομές, ενίσχυση της φοιτητικής μέριμνας, για να μπορέσουν να διαδραματίσουν τον πραγματικό τους ρόλο, της ποιοτικής εκπαίδευσης και έρευνας στην κατεύθυνση ικανοποίησης των κοινωνικών αναγκών.

Για το Κεντρικό Συμβούλιο της ΟΔΠΤΕ

Η Πρόεδρος

Νίκη Χρονοπούλου

niki.chronopoulou@gmail.com

6974512598 - 2105294907

Ο Γενικός Γραμματέας

Ανδρέας Βασιλάκης

avasilak@upatras.gr

6945992259